

Derefter foretoges Valg af 4 Sekretærer.

Valgte bleve efter Formandens Forslag: Rvift, Lohmann, S. Sørensen og Eolding.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Strandingsslov.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 473 ff., Udvalgets Betænkning i Tilleg B., Sp. 715 ff.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Endringsforslag.

De stillede Endringsforslag, Lovforflagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Klein): Det høje Ting vil af den ombelte Betænkning have set, at det ikke er store Endringer, som Udvalget i sin Helhed foreslaar til den foreliggende Sag. Man vil tillige have bemærket, at der er Enighed mellem Udvalgets Medlemmer undtagen paa tre Punkter. Hvad de af hele Udvalget stillede Endringsforslag angaar, er jo, som allerede i Betænkningen bemærket, en stor Del af disse Forslag kun at betragte som Redaktionsændringer eller Forslag, der gaa ud paa at udtale formentlig tydeligere, hvad der maa anses for at være Lovforflagets Hensigt. Selv af de Endringsforslag, der ikke gaa ind under denne Kategori, vil det ses, at adskillige i alt Fald nærme sig det samme Synspunkt. Dette gælder saaledes om Endringsforslagene Nr. 3 og 4, som jo kun gaa ud paa at udtale skarper og bestemtere, hvad der er Strandfogernes Pligter, og navnlig paa at fremhæve som det principale, at Strandfogden skal gøre alt, hvad han formaar, for saa snart som muligt at bringe Melding til Bjærgningsstationen, naar det maa antages og befrægtes, at det truede Skib med sit Mandskab ikke er i Stand til at bjærge sig selv. Til § 4 har man anset det for billigt at stille et Endringsforslag, der gaar ud paa, at Enken efter et afdød Medlem af Bjærgelaget skal kunne vedblive at være Part-haver — om man maa kalde det saa —, for

saadanne Betingelser, som maa stilles til et Medlem af Bjærgelaget. Der er til denne Paragraf i øvrigt ogsaa stillet Endringsforslag om, at Politimesteren skal afgøre i alle Tilfælde, om der er tilstrækkelig Grund til at kalde et tilgrænsende Bjærgelag til Hjælp i Strandingstilfælde. Der er til § 3 stillet et Forslag om, at Politimesteren skal afgøre de dert omhandlede Erstatningsspørgsmaal under Afgang til Appel til Amtmanden, og jeg antager ikke, at det fra nogen Side vil møde nogen Modstand. Det samme gælder vistnok med Hensyn til Endringsforslaget til § 16, ved hvilket man har villet sætte en tydelig Bestemmelse ind i Lovforflaget om, hvor lang Tids Arbejde der kan fordræ præsteret for de 6 Kroner, som der tillægges vedkommende i Dagpenge. — De til § 10 stillede Endringsforslag gaa ud paa, at Bestemmelsen om, at Bekendtgørelser vedrørende de her omhandlede Forhold skulle indrykkes i „Berlingske politiske og Avertissements-Tidende“ skal forandres derhen, at disse Bekendtgørelser skulle indrykkes i „de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender“. Jeg skal i den Henseende minde om, at man med beraad Hu i sin Tid har indsat de samme Udtryk baade i Søloven og Skibsregistreringsloven, og gjort dette, fordi det formentlig maa anses for rimeligt, at „Berlingske politiske og Avertissements-Tidende“ ikke i al Evighed skal beholde sit Privilegium paa Optagelsen af retslige Bekendtgørelser. For saa vidt der altsaa maatte ske Forandring i den Henseende, vil det være nødvendigt at foretage Endringer i de Love, som henviser til, at Bekendtgørelser skulle ske i „Berlingske Tidende“. Jeg skal bemærke, at jeg ved ikke, hvor længe man tænker sig dette Privilegium for Berlingske Tidende opretholdt, men mig forekommer det, at der kunde være god Anledning til netop i nærværende Øjeblik at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at gøre en Forandring. Jeg ser ingen Grund til, at et enkelt Blad skal have Privilegium, som vistnok maa siges at repræsentere adskillige Tusinders Værdi om Mæret, og jeg holder mig forvisset om, at det vil være muligt, naar dette Privilegium bortfalder, at ordne dette Forhold med de offentlige retslige Bekendtgørelser paa en langt bedre Maade, end det nu sker. Det er dyrt at avertere i Berlingske politiske og Avertissements Tidende, og dette Blad med sine Bekendtgørelser kommer ingenlunde saaledes til alle Menneskers Kundskab, som det er Meningen, at den Slags Bekendtgørelser saa vidt muligt skulle komme. Jeg tror, det vilde være meget bedre at gaa den Vej, som man er slaaet ind paa blandt